

Sygn. Akt XVII AmE 365/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSR (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: protokolant sądowy **Aleksandra Marczak**

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G., A. B.**

o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 9 maja 2018 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt. XVII AmE 365/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 9 maja 2018 r., znak (...), na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, 650, 685 i 771) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, po rozpatrzeniu wniosku Pana A. B. o rozstrzygnięcie, w trybie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, sporu dotyczącego ustalenia, czy wstrzymanie przez (...) S.A. z siedzibą w G. na żądanie (...) S.A. z siedzibą w G. w dniu 9 stycznia 2018 r. dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...) było nieuzasadnione, orzekł, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...) przez (...) S.A. z siedzibą w G. na żądanie (...) S.A. z siedzibą w G. było nieuzasadnione. (k. 4 – 6v)

Od wyżej wymienionej decyzji, powód - (...) S.A. z siedzibą w G., wniósł odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 6b ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, że brak przedstawienia przez odbiorcę dowodów uiszczenia należności wynikających z wystawionej przez przedsiębiorstwo energetyczne faktury nr (...) w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania do zapłaty z oświadczeniem o zamiarze wstrzymania dostaw energii elektrycznej, nie stanowi podstawy do wstrzymania dostaw energii elektrycznej w trybie art. 6b ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, a w konsekwencji błędne orzeczenie, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu wnioskodawcy było nieuzasadnione, pomimo spełnienia przez powoda przesłanek z tego przepisu warunkujących dopuszczalność zgodnego z prawem wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu wnioskodawcy,

2. związany z naruszeniem zarzucanym w pkt 1 powyżej, błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonej Decyzji,

a. poprzez przyjęcie, iż bezpodstawne było wystosowanie przez (...) S.A. wezwania do zapłaty w dniu 24 listopada 2017 r. w sytuacji gdy Spółka powzięła wiedzę o dokonanych przez odbiorcę przelewach kwoty 199,69 zł dopiero w dniu 4 stycznia 2018 r. wskutek złożonej przez niego reklamacji i załączonych zaświadczeń z banku.

b. poprzez przyjęcie, iż odbiorca złożył reklamację w terminie i w sposób gwarantujący mu ochronę wynikającą z art. 6c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, co pozostaje w sprzeczności z treścią oświadczeń złożonych przez odbiorcę we wniosku z dnia 19 stycznia 2018 r. oraz pismami reklamacyjnymi z dnia 28 grudnia 2017 r. i 4 stycznia 2018 r.

3. związane z naruszeniem zarzucanym w 1 i 2 powyżej, naruszenie przepisów postępowania administracyjnego w szczególności naruszenie art. 7 k.p.a. tj. zasady prawdy obiektywnej, poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

Wskazując na powyższe, wniósł o uchylenie decyzji w całości.

Powód w treści odwołania wskazał, że działał zgodnie z procedurą zawartą w art. 6b ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Podkreślił, że spółka nie odnotowała zapłaty należności. Konsekwencją tego stanu rzeczy było skierowanie wezwania do zapłaty, co spółka uczyniła w dniu 24 listopada 2017 r. informując o zamiarze wstrzymania energii w przypadku braku opłacenia faktury (...) w terminie 14 dni. Zdaniem powoda, Pan A. B. nie dokonał przedmiotowej wpłaty w terminie, co umożliwiło dokonanie wstrzymania dostaw energii w sposób zgodny z procedurą.

Powód podkreślił, że w korespondencji e-mail otrzymanej od Pana A. B., w dniu 28 grudnia 2017 r. brak było załączników potwierdzających, że przedmiotowa faktura została opłacona. Ponadto, spółka świadcząca kompleksowe usługi na masową skalę nie może polegać jedynie na samym oświadczeniu odbiorcy.

Strona powodowa nie zgodziła się z twierdzeniem Prezesa URE, który wskazał, że wstrzymanie dostawy prądu miało charakter nieuzasadniony. Doszło do błędnego zaksięgowania wpłaty, co skutkowało tym, że Pan A. B. figurował jako osoba zalegająca z płatnościami. Powód nadmienił, że odbiorca nie podjął wówczas prób w celu udowodnienia uiszczenia przelewów, choćby poprzez przedstawienie dowodów wpłat, co dokonał osobiście w biurze obsługi klienta lecz dopiero 4 stycznia 2018 r. Druk reklamacyjny wpłynął 8 stycznia 2018 r., dlatego kolejnego dnia - 9 stycznia 2018 r. nastąpiło wstrzymanie dostaw energii.

Powód zaznaczył, że finalnie reklamacja Pana A. B. została uwzględniona, co skutkowało wznowieniem dostawy 10 stycznia 2018 r. (k. 8 – 12)

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki podtrzymał dotychczasowe stanowisko zawarte w treści decyzji.

Ponadto, wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Prezes URE stwierdził brak podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji.

Wskazał jednocześnie, że zainteresowany – A. B. prawidłowo opłacił przedmiotową fakturę, co dowodzi że procedura określona w art. 6b ust. 3 – Prawo energetyczne nie powinna być w ogóle wszczęta. Ponadto, podkreślił, że wezwanie do zapłaty było bezpodstawne. Zainteresowany wcześniej sygnalizował nieprawidłowe księgowanie wpłat, co przeczy twierdzeniu strony powodowej, jakoby niniejsza pomyłka miała charakter incydentalny.

Dodał, że na odbiorcy, który realizuje warunki umowy i dokonuje terminowych płatności, nie ciąży dodatkowy obowiązek potwierdzenia tego faktu, z obawy o wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej. Zdaniem pozwanego obowiązek weryfikacji płatności spoczywa na powodzie i to on powinien dokonywać kontroli systemu bilingowego. (k. 31 – 35)

Pismem z dnia 16 stycznia 2019 r. zainteresowany – (...) S.A. poparł wniesione odwołanie, wniósł o jego uwzględnienie w całości. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 45-45v)

Zainteresowany A. B. nie zajął stanowiska w sprawie.

W toku rozprawy strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 19 stycznia 2018 r. Pan A. B. zwrócił się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o wszczęcie postępowania z uwagi na bezpodstawne wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A w G. w dniu 9 stycznia 2018 r. do lokalu mieszkalnego w K. przy ul. (...). Wskazał, że według (...) S.A. nastąpiło to z uwagi na nieopłacenie faktury (...) w wysokości 199,69 zł. Podał, iż niniejsza kwota została przez niego uiszczona w terminie. Podniósł, że w dniu 28 grudnia 2017 r. skierował do (...) S.A. w G. wiadomość mailową, z informacją o dokonanej wpłacie. (k. 1 – 2 akt adm.)

Pismem z dnia 14 lutego 2018 r. Prezes Regulacji (...) poinformował wnioskodawcę oraz przedsiębiorstwa energetyczne: (...) S.A. i (...) S.A. z siedzibą w G. o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie, dotyczące rozstrzygnięcia w trybie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne niniejszego sporu. Prezes URE wezwał przedsiębiorstwa energetyczne do złożenia w terminie 14 dni dokumentów i wyjaśnień w celu dokonania ustalenia stanu faktycznego i prawnego przedmiotowej sprawy. (k. 19 akt adm.)

Pismem z dnia 1 marca 2018 r. (...) S.A. udzieliła odpowiedzi na powyższe wezwanie, przedkładając faktury, wezwania do zapłaty oraz kopie umowy. Natomiast, datowanym na dzień 5 marca 2018 r. wyjaśnienia złożył (...) S.A. dołączając wydruki systemowe (k. 22 – 23 akt adm., k. 61 – 62 akt adm.)

Pismem z dnia 3 kwietnia 2018 r. Prezes URE zawiadomił strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego. Poinformował jednocześnie o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w siedzibie Urzędu w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego pisma. Powyższe pismo zostało doręczone: przedsiębiorstwu (...) S.A. w dniu 6 kwietnia 2018 r., przedsiębiorstwu (...) S.A. również w dniu 6 kwietnia 2018 r., natomiast Panu A. B. w dniu 5 kwietnia 2018 r. (k. 68 – 71 akt adm.)

W dniu 9 maja 2018 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał decyzję Nr (...). (k. 4 – 6v)

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie była podważana w postępowaniu sądowym, jak też na podstawie twierdzeń stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 6b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

W przedmiotowej sprawie, spór dotyczył zapłaty należności objętej fakturą wystawioną na kwotę 199,69 zł, w dniu 17 października 2017 r., z terminem płatności do 30 października 2017 r. Zainteresowany A. B. dokonał płatności na poczet powyższego zobowiązania w dniu 30 października 2017 r. (k. 4 akt adm.). Z powyższego wynika zatem wprost, że wskazany odbiorca nie popadł w zwłokę z zapłatą za świadczone usługi ani jednego dnia. Wobec powyższego przyjąć należało, iż przesłanka warunkująca zaistnienie po stronie powoda uprawnienia powoda do wstrzymania dostarczania energii w postaci zwłoki po stronie odbiorcy z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności, nie wystąpiła. Wobec tego powód nie był uprawniony do uruchomienia procedury dotyczącej wstrzymania dostaw energii elektrycznej w dniu 9 stycznia 2018 r.

Powód zarzucił pozwanemu naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 6b ust 3 ustawy – Prawo energetyczne poprzez błędne przyjęcie, że brak przedstawienia przez odbiorcę dowodów uiszczenia należności w terminie 14 dni, nie stanowi podstaw do wstrzymania dostaw energii elektrycznej.

W myśl art. 6b. ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.

Przenosząc treść powyższego przepisu na grunt przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że nie zaistniały przesłanki uzasadniające wstrzymanie dostaw energii, bowiem nie wynika z niego, aby nieprzedstawienie dowodu wpłaty dawało podstawę do niniejszego działania. Przedmiotowa należność została bowiem opłacona w terminie, o czym zainteresowany informował powoda w treści korespondencji e - mail z dnia 28 grudnia 2017 r., zaś dowód wpłaty, o czym sam powód nadmienił w treści odwołania, odbiorca złożył w dniu 4 stycznia 2018 roku. Wypływa z tego wniosek, że jeśli nawet powód wszczął powyższe postępowanie, to pozyskana w dniu 4 stycznia 2018 roku wiedza o dokonaniu tej płatności pozbawiła powoda prawa do wstrzymania dostarczania energii do wskazanego odbiorcy w dniu 9 stycznia 2018 roku, tym bardziej, że odbiorca podlegał już wówczas ochronie o której mowa w treści art. 6c ustawy – Prawo energetyczne, z uwagi na złożoną przez odbiorcę reklamację.

Wskazać dalej należy, że z okoliczności faktycznych w niniejszej sprawie wynika, że przyczyna wszczęcia powyższego postępowania leżała tylko i wyłącznie po stronie samego powoda, który dokonał błędnego księgowania otrzymanej od odbiorcy wpłaty. Powyższy błąd bezsprzecznie leżał po stronie przedsiębiorstwa energetycznego, nie zaś po stronie odbiorcy. Z tego względu podkreślić należy, iż sam fakt wszczęcia postępowania dotyczącego wstrzymania dostaw nie może być uwzględniany bez ustalenia przyczyn jego wszczęcia, a w konsekwencji, ocena zasadności wstrzymania dostaw energii nie może się odbyć bez uwzględnienia powyższego. W niniejszej sprawie, co dobitnie wynika z dowodu przelewu (k. 4 akt adm.) jedyną przyczyną wszczęcia postępowania był błąd w systemie księgowania w przedsiębiorstwie powoda, nie zaś zwłoka w zapłacie należności, gdyż odbiorca dokonał zapłaty w terminie tj. w dniu 30 października 2017 roku (k. 3, 4 akt adm.)

Zdaniem Sądu, pozwany słusznie zauważył, że odbiorca dokonujący terminowych wpłat za pobraną energię, nie jest zobowiązany do dodatkowego informowania o tym fakcie poprzez przedstawianie dowodów wpłat. To powód powinien, jako profesjonalny podmiot, dokonywać kontroli działania systemu, w celu uniknięcia nieprawidłowości w rozliczeniach z odbiorcą. Błędne zaksięgowanie wpłaty skutkowało nieuzasadnionym wezwaniem do zapłaty, a w efekcie wstrzymaniem dostaw energii do lokalu mieszkalnego.

Kwestia wstrzymania dostaw energii dostaw elektrycznej została przez ustawodawcę określona w sposób szczegółowy, mając na względzie skutki wstrzymania, nawet krótkotrwałego. Ustawodawca poprzez jasną i zrozumiałą regulację objął troską podmioty korzystające, odbiorców energii elektrycznej, celem wyeliminowania nadużyć.

Z powyższych względów, działając w ramach swoich kompetencji przewidzianych treścią art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, pozwany zasadnie ocenił, że w niniejszej sprawie brak było jakichkolwiek podstaw do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego odbiorcy.

Ponadto, zarówno z treści decyzji, jak i treści odpowiedzi na odwołanie jednoznacznie wynika, że strona pozwana dokonała szczegółowej analizy w zakresie przedmiotowej sprawy. Przedstawiła bowiem podstawę prawną oraz argumentację, uzasadniając treść decyzji. Pozwany przedstawił wnikliwe rozważania, co finalnie doprowadziło do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie nie doszło do zwłoki w zapłacie za świadczone usługi.

W związku z powyższym Sąd nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości świadczących o naruszeniu art. 7 k.p.a.

Reasumując powyższe rozważania, zdaniem Sądu Okręgowego, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zaskarżona decyzja odpowiada przepisom prawa. Mając to na względzie, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSR (del.) Jolanta Stasińska